

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Cpr/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115211866
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115211866.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľky: P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom O. 8, právne zastúpenej JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová 35, Bratislava, P.O. BOX 86, Bratislava proti odporcovi U.. E. P., správcovi úpadcu F. O. - P., so sídlom O.. A. XXX, M. X., v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo strany zamestnávateľa, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 17,20 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 22.5.2015 domáhala, aby súd určil, že výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa X.X.XXXX v znení jej dodatkov medzi navrhovateľkou ako zamestnankyňou a F. O. - P., W. nad W. ako zamestnávateľom, ktorá bola daná navrhovateľke je neplatná a pracovný pomer navrhovateľky u zamestnávateľa trvá.

V návrhy uviedla, že medzi ňou a zamestnávateľom - podnikateľom F. O. - P., sídlom X. XXXX, XXX XX W. nad W., G.: XX XXX XXX bol založený pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa X.X.XXXX v znení dodatku zo dňa X.X.XXXX a v znení dodatku zo dňa X.X.XXXX a platobného dekrétu zo dňa XX.X.XXXX, pričom druh práce navrhovateľky bol ekonómka s miestom výkonu práce W. nad W.. F. jej práce bolo vedenie účtovníctva, mzdová agenda a pod. a zabezpečovanie operatívnych úloh podľa pokynov zamestnávateľa. Uznesením Okresného súdu Trenčín, zverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 9.1.2013 bol vyhlásený konkurz na majetok - zamestnávateľa F. O. - P. a za správcu konkurznej podstaty zamestnávateľa F. O. - P. bol ustanovený U.. E. P. - odporca. E. je pasívne legitimovaný v konaní vzhľadom na ustanovenie § 56 zákona č. X/XXXX Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého vyhlásením konkurzu prechádza na správcu oprávnenie konať za úpadcu v pracovnoprávných vzťahoch vo vzťahu k zamestnancom úpadcu. V minulosti sa navrhovateľka od svojho zamestnávateľa F. O. dozvedela o údajnej existencii dokumentu vyhotovenom zo strany odporcu, ktorým jej mala byť daná výpoveď z pracovného pomeru. Navrhovateľke nebola zo strany odporcu, t.j. osoby, na ktorú prešlo oprávnenie konať za zamestnávateľa F. O. - P. ako úpadcu v pracovnoprávných veciach, doručená akákoľvek písomnosť, na základe ktorej by jej bola daná výpoveď z pracovného pomeru, resp. by bol s ňou inak skončený pracovný pomer. Navrhovateľke nie sú známe akékoľvek dôvody pre ktoré by s ňou mohol byť ako so zamestnankyňou skončený pracovný pomer. Z informácie, ktorými navrhovateľka disponuje jej údajne mala byť daná výpoveď podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákonníka práce, a teda z dôvodu zrušenia zamestnávateľa, teda z dôvodu stavu, ktorý neexistuje. Navrhovateľka odporcovi adresovala dňa XX.X.XXXX list nazvaný ako „Oznámenie o trvaní pracovného pomeru“, ktorý bol odporcovi doručený dňa 26.3.2015 a v ktorom odporcovi oznámila,

že výpoveď z pracovného pomeru, ktorá jej bola údajne daná zo strany odporcu považuje za neplatnú a zároveň odporcovi oznámila, že s poukazom na ustanovenie § 79 Zákonníka práce trvá na tom, že jej pracovný pomer trvá a trvá na tom, aby ju zamestnávateľ aj naďalej zamestnával. Pretože konkurzné konanie proti zamestnávateľovi Peter O. - P. je vedené na E. súde S. a vzhľadom na skutočnosť, že spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru je vyvolaný prebiehajúcim konkurzným konaním a s tým spojeným konaním odporcu ako správcu, výlučne miestne príslušným súdom na toto konanie je Okresný súd Trenčín. S poukazom na uvedené skutočnosti, je navrhovateľka názoru, že v danom prípade nebol naplnený výpovedný dôvod podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákonníka práce a žiadala návrhu vyhovieť.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 30.7.2015 uviedol, že navrhovateľka v návrhu uvádza listinu, ktorú však nepredložila. Neuvedla termín ani dôvody výpovede. Napriek tomu citovala ustanovenia Zákonníka práce.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, svedkov H. O., Y. W., U. Q., oboznámením pracovnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX, dodatku k pracovnej zmluve zo dňa X.X.XXXX, platobného dekrétu zo dňa XX.X.XXXX, oznámenia navrhovateľky o trvaní pracovného pomeru zo dňa XX.X.XXXX, podacieho lístku zo dňa XX.X.XXXX, doručenky od odporcu, uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2012 zo dňa 3.1.2013, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa XX.X.XXXX, elektronického podania odporcu zo dňa X.X.XXXX, výpovede zo dňa XX.XX.XXXX, internetového výpisu zo živnostenského registra, a zistil nasledovné:

Navrhovateľka pracovala pre zamestnávateľa F. O. - P., so sídlom X. XXXX, XXX XX W. nad W., G.: XX XXX XXX od X.X.XXXX na základe pracovnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX s miestom výkonu práce v W. nad W.. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Vykonyvala druh práce ekonómka. Platobným dekrétom zo dňa XX.X.XXXX jej bola určená mzda 900 Eur mesačne.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2012 zo dňa 3.1.2013 bolo zastavené reštrukturalizačné konanie vedené voči dlžníkovi F. O. - P., so sídlom X. XXXX, XXX XX W. nad W., G.: XX XXX XXX, začalo sa konkurzné konanie voči uvedenému dlžníkovi, bol vyhlásený konkurz na majetok uvedeného dlžníka a do funkcie správcu bol ustanovený odporca.

Z výpovede datovanej dňom XX.XX.XXXX adresovanej navrhovateľke vyplýva, že ňou odporca ako správca konkurznej podstaty úpadcu F. O. - P. dal navrhovateľke výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa X.X.XXXX. Vo výpovedi je uvedené, že menovaný úpadca je od X.X.XXXX v konkurze ako podnik v prevádzke. Podľa zákona č. 7/2005 Z.z. môže správca pokračovať v prevádzke len ak je schopný v lehote splatnosti uhrádzať pohľadávky proti podstate. Táto podmienka zákona nie je splnená a podnik v prevádzke vykazuje vyššie náklady ako sú jeho výnosy. Preto prevádzka podniku končí 31.3.2015. Z uvedených dôvodov odporca ukončil podľa § 63 ods. 1 písm. a) bod 1. Zákonníka práce pracovný pomer navrhovateľky výpoveďou, a trojmesačná výpovedná lehota začína plynúť 1.1.2015 a pracovný pomer končí jej uplynutím dňa XX.X.XXXX. Ďalej je vo výpovedi uvedené, že odstupné bude navrhovateľke vyplatené vo výške troch priemerných mesačných zárobkov podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, lebo navrhovateľka odpracovala viac ako 10 a menej ako 20 rokov u zamestnávateľa. Na spodnej strane výpovede je rukou dopísané, že odporca navrhovateľke vyhlásil: pani W. doručujem Vám výpoveď, pracovníčka výpoveď odmietla prevziať XX.XX.XXXX v kancelárii správcu v W. nad W. o XX.XX hod. Následne sú tam uvedené mená, priezviská, čísla občianskych preukazov, adresy bydlísk troch svedkov H. O., Y. W., U. Q. a ich podpisy.

Listom zo dňa XX.X.XXXX navrhovateľka oznámila odporcovi, že od F. O. - P. sa dozvedela o údajnej existencii dokumentu, ktorým jej mala byť daná výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu zrušenia zamestnávateľa, ktorý stav neexistuje, pretože k zrušeniu zamestnávateľa nedošlo. Vyhlásila, že jej nikdy nebola zo strany odporcu doručená výpoveď z pracovného pomeru ani inak skončený pracovný pomer. V minulosti odporca navrhovateľku vyzval, aby od neho prevzala nejaký dokument, ktorého obsah jej nebol známy, ani odporca jej na jej požiadanie nepovedal, čo je v dokumente, následne dal odporca tento dokument podpísať dvom osobám, ktorá sa v tom čase spolu s ním nachádzali v kancelárii. Ďalej v liste odporcovi oznámila, že výpoveď považuje za neplatnú a trvá na ďalšom zamestnávaní. Z podacieho lístku a doručenky vyplýva, že predmetné oznámenie odoslala navrhovateľka odporcovi dňa 25.3.2015 a prevzal ho 26.3.2015.

Navrhovateľka na pojednávaní trvala na podanom návrhu. Uviedla, že pre zamestnávateľa F. O. - P. pracovala v jeho prevádzke na adrese X. v W. nad W. a náplňou jej práce boli pracovné činnosti ekonóma a účtovníčky. Na predmetnej prevádzke v W. nad W. sa v kancelárii vykonávalo vedenie účtovníctva, vedenie miezd, na prízemí bola predajňa mäsa, kde predavačky predávali mäsové výrobky zákazníkom a zároveň tam bola aj výrobňa mäsa, ktorá výrobňa ale činnosť ukončila asi koncom roku XXXX. Navrhovateľka robila naposledy účtovnú závierku ohľadom podniku úpadcu v celom rozsahu v septembri XXXX, účtovné závierky za nasledujúce mesiace pripravovala, ale neboli ukončené. Všetky tieto listiny nechala navrhovateľka v kancelárii. Ďalej uviedla, že niekedy koncom decembra XXXX prišiel odporca s pani O. k navrhovateľke do kancelárie, ktorá bola zároveň jeho kanceláriou ako správcu konkurznej podstaty úpadcu. Následne boli do tejto kancelárie zavolané dve predavačky z predajne, pričom odporca s predavačkami určitú dobu pobudol v kancelárii a za ten čas sa navrhovateľka zdržiavala vo vedľajšej kancelárii. Navrhovateľka nepočula, o čom sa rozprávali. Potom, keď odišli predavačky z kancelárie odporca navrhovateľke predložil na podpis tlačivo, aby ho prevzala, že sa jedná o zníženie jej platu. Túto listinu nakoniec prevzala, avšak nepovažovala to za správne, keďže od septembra 2013 jej nebola vyplatená mzda. V ten istý deň chcel odporca navrhovateľke dať na podpis ešte ďalšiu listinu. Navrhovateľka bola rozrušená, neprevzala listinu od neho. Odporca navrhovateľke nepovedal, čo sa v listine nachádza a na to odporca začal niečo písať na nejaký list papiera. Odporca navrhovateľke osobne neoznámil, že ukončuje prevádzku podniku. V ten deň, keď chcel odporca navrhovateľke doručiť písomnosť, boli v kancelárii prítomní aj pani O., jedna mladá pani, ktorú oslovovali X. a ešte jeden pán. Navrhovateľka už predtým videla pani, ktorú oslovovali X., a to niekedy v roku XXXX keď vykonávala funkciu zapisovateľky pre odporcu na schôdzu veriteľov, ktorá sa konala v predmetnej budove, ale vo vedľajšej kancelárii. Do zamestnania chodila navrhovateľka ešte v marci XXXX, v ktorý mesiac zároveň čerpala aj dovolenku. Naposledy bola navrhovateľka v kancelárii asi XX.X.XXXX. Následne na žiadosť odporcu prišla na prevádzku X.X.XXXX vypracovať zápočtový list pre P. H., ktorá bola zamestnankyňou úpadcu. Vyhotovala aj hlásenie ohľadom miezd zamestnancov úpadcu za rok 2014, ktoré bolo potrebné odoslať daňovému úradu. Potom sa na prevádzku dostavila do predajne na prízemí v apríli 2015 na vypracovanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za tretí mesiac roku 2015. Vstup do kancelárie vtedy už nebol navrhovateľke umožnený. V máji 2015 ešte v jeden deň mimo prevádzky podniku úpadcu vyhotovila pre pani H. O. potvrdenie o zamestnaní, ktoré potrebovala.

Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní a v rámci záverečnej reči žiadal návrhu vyhovieť. Uviedol, že navrhovateľka má vedomosť, že ju odporca koncom marca 2013 (následne na pojednávaní opravil tento dátum na koncom marca 2015) odhlásil zo sociálnej poisťovne s tým, že jej prestal prideľovať prácu a nevyplácal jej mzdu. Navrhovateľka zároveň má vedomosť, že odporca zapísal do súpisu podstaty celý podnik zamestnávateľa navrhovateľky s tým, že v obchodnom vestníku dňa 19.03.2013 pod sp. zn. OV 55/13 oznámil, že sa pokračuje v prevádzkovaní podniku úpadcu. Nie je teda daný dôvod pre výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu, že by sa zamestnávateľ zrušoval. Navrhovateľka podala tento návrh z opatrnosti za účelom ochrany jej práv. Ďalej uviedol, že dvaja z troch svedkov, ktorí sú uvedení a podpísaní na výpovedi, sú osoby blízke odporcovi a podľa názoru právneho zástupcu odporcovi podpíšu, čo bude chcieť. Poukázal na to, že vo výpovedi odporcu adresovanej navrhovateľke nie je nezameniteľným spôsobom v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce vymedzený zákonný dôvod, z ktorého jej dal výpoveď, je tam iba odkaz na paragrafové znenie Zákonníka práce; navrhovateľka však nie je osobou s právnickým vzdelaním, a ani v prípade, keby jej bola takáto výpoveď doručená, nebol by jej známy presný výpovedný dôvod. Trval na tom, že navrhovateľke nebola zo strany odporcu doručená výpoveď z pracovného pomeru. Ďalej právny zástupca navrhovateľky uviedol, že odporca ako správca zapísal do súpisu majetku podnik úpadcu ako celok, nakoľko sa rozhodol pokračovať v prevádzkovaní podniku a teda pokračovať aj v pracovnoprávných vzťahoch so zamestnancami vrátane navrhovateľky, ktorej spočiatku aj prideľoval prácu. Konštatoval, že správca počas dokazovania nepreukázal a ani nemôže z dôvodu neexistencie takéhoto prejavu vôle preukázať, že by mu veriteľský výbor ako príslušný orgán, dal podľa § 88 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii pokyn k ukončeniu prevádzkovania podniku. Podľa vyjadrenia a tvrdenia odporcu mala byť prevádzka podniku ukončená ku dňu 31.03.2015, no k ukončeniu prevádzky podniku úpadcu a teda ani k žiadnemu zrušeniu zamestnávateľa nedošlo, keďže odporca ako správca nezapísal majetok patriaci k podniku ako samostatné súpisové zložky majetku, čo mal urobiť podľa ustanovenia § 88 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Keďže odporca ako správca postupoval v rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii k údajnému ukončeniu prevádzky podniku nemohlo dôjsť. Ďalším dôkazom o tom, že k ukončeniu prevádzky nemohlo platne dôjsť je aj skutočnosť, že svedkyňa H.

O. na pojednávani uviedla, že u úpadcu pracovala od 1.10.2009 do 30.4.2015 ako predavačka mäsových výrobkov, a to na prevádzke úpadcu na Ul. X. v W. nad W.. Zo zákona ako aj z ustálenej praxe vyplýva, že v prípade ukončovania prevádzky podniku musia byť k poslednému dňu prevádzky ukončené všetky pracovnoprávne vzťahy úpadcu. Uvedené v tomto prípade naplnené nebolo, čo je ďalším dôkazom toho, že k ukončeniu prevádzky podniku ku dňu XX.XX.XXXX nedošlo. Odporca potvrdil, že v konkurznom konaní sa bude pokračovať speňažovaním majetku. Je potom zrejmé, že nie sú splnené dôvody na zastavenie konkurzného konania alebo zrušenia konkurzu pre nedostatok majetku a teda nie sú splnené podmienky ani na zrušenie prevádzky podniku a už vôbec nedochádza a ani nemohlo dôjsť k zrušeniu zamestnávateľa, ako to tvrdil a tvrdí odporca. Navyše z výpisu zo živnostenského registra ohľadom úpadcu jednoznačne vyplýva, že do dnešného dňa nedošlo k ukončeniu podnikania úpadcu. Dňa 30.12.2014 odporca navrhovateľke nedoručil výpoveď, ale oznámenie o znížení mzdy. Poukázal na predloženú fotokópiu oznámenia o znížení mzdy zo dňa XX.XX.XXXX. Pár hodín po tom, čo bolo navrhovateľke doručené oznámenie o znížení mzdy jej odporca dával na prevzatie ďalšiu listinu, pričom neuviedol o akú listinu ide. Navrhovateľka nemohla ani tušiť, že by mohlo ísť o výpoveď z pracovného pomeru, nakoľko je úplne nelogické ako aj neštandardné, že niekomu najprv zníži plat a hneď následne sa mu dá výpoveď. X. H. O. uviedla, že na porade mal odporca povedať, že prevádzka podniku sa ukončuje, ale na otázku právneho zástupcu navrhovateľky nevedela potvrdiť, či pri tomto údajnom úkone odporcu bola prítomná aj navrhovateľka, nakoľko svedkyňa uviedla, že navrhovateľka bola počas porady určitú dobu aj vo vedľajšej kancelárii. Poukázal na to, že podľa vyjadrenia svedkyne Y. W., bola táto svedkyňa pred decembrom XXXX v priestoroch úpadcu, pri prvej schôdzi veriteľov, ktorej priebeh zapisovala. Za túto činnosť od odporcu síce údajne priamo nedostala žiadnu odplatu, ale potvrdila, že v tom čase bola zamestnankyňou U.. X., ktorý sa poznal s odporcom a ktorý jej za jej prácu vyplácal mzdu a ním bola poverená, aby išla zapísať priebeh schôdze veriteľov v konkurze úpadcu. Svedkyňa teda bola finančne odmeňovaná za to, že spolupracovala s odporcom a teda v konkrétnom prípade za to, že vykonávala odporcove pokyny spočívajúce napríklad aj v tom, že mala podpísať dokumenty, o ktorých obsahu ani nemala vedomosť, ako v rámci svojej svedeckej výpovede uviedla. Z uvedeného je teda zrejmá možná zaujatosť svedkyne v prospech odporcu. Ani svedkyňa Y. W., obdobne ako svedkyňa H. O. nevedela jednoznačne potvrdiť, že by bola navrhovateľka prítomná na porade v čase, keď mal odporca údajne oznamovať ukončenie prevádzky, keď potvrdila, že navrhovateľka sa zdržiavala v čase porady aj vo vedľajšej kancelárii. X. U. Q. je otcom svedkyne Y. W. a preto právny zástupca namietol zaujatosť tohto svedka z dôvodov ako pri svedkyňi Y. Bezúchovej. P. poukázal na to, že svedok U. Q. si pamätal, že navrhovateľka stála počas porady pri dverách a teda podľa jeho názoru musela všetko počuť, no je zaujímavé, že svedok si už pamätal, že navrhovateľke odporca doručoval zníženie platu, pričom podľa svojho vlastného tvrdenia bol svedok prítomný v kancelárii kvôli tomu, aby potvrdil, či niekto odmietol nejakú písomnosť prevziať a nie kvôli tomu, aby sledoval, kto kde stojí.

Odporca na pojednávani a v záverečnej reči žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že pracovný pomer navrhovateľky u jej zamestnávateľa bol ukončený v súlade so zákonníkom práce platne výpoveďou, ktorú predložil súdu na pojednávani. Vzhľadom na to, že podnik F. O.-P. začal vytvárať vyššie náklady ako výnosy /strata/ vykonal odporca kroky k ukončeniu prevádzky tohoto podniku. K zvolaniu zamestnancov úpadcu došlo tak, že odporca bol na prevádzke úpadcu niekoľko dní pred poradou a povedal zamestnancom, že v konkrétny deň a hodinu sa s nimi stretne na porade za účelom prejednanie ďalšieho prevádzkovania podniku s tým, že podnik bude končiť a bude im musieť dať výpoveď. T. XX.XX.XXXX sa konala porada u odporcu v kancelárii v W. nad W. za prítomnosti troch zamestnancov úpadcu, vrátane navrhovateľky. Na tejto porade odporca zamestnancov úpadcu informoval, že podnik končí a doručoval výpovede z pracovného pomeru. Posledná mala prevziať výpoveď navrhovateľka, ktorá to však odmietla. Túto skutočnosť potvrdili na výpovedi svojím podpisom svedkovia , a to H. O., ktorá bola tiež zamestnankyňou úpadcu, Y. W. a U. Q.. Uvedení svedkovia boli prítomní pri odovzdaní výpovede navrhovateľke a všetkým ostatným zamestnancom. Y. W. a U. Q. odporca pozval na poradu zamestnancov ako nestranné osoby pre prípad, ak by vznikla potreba osvedčiť priebeh porady. Keď odporca doručoval navrhovateľke výpoveď, povedal jej jasne, že jej doručuje výpoveď z pracovného pomeru, čo potvrdili aj podpísaní svedkovia na výpovedi. Ostatní zamestnanci rešpektovali výpoveď. Výpoveď je právne perfektná, bola doručená navrhovateľke podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce s tým, že ju odmietla prevziať. Dôvod výpovede je v nej nezameniteľným spôsobom vymedzený a to tak, že dôvodom pre skončenie pracovného pomeru je skutočnosť, že zamestnávateľ sa ruší. Dôvod uvedený vo výpovedi je zrozumiteľný pre navrhovateľku, ktorá je ekonómku s príslušným vzdelaním a praxou. O dôvodoch výpovede musela navrhovateľka vedieť, pretože bola u zamestnávateľa účtovníčkou. Skutočnosť, že prevádzka podniku vytvárala stratu a preto musela byť ukončená navrhovateľka

ako ekonómka počas dokazovania nenamietla a nespochybňovala a ani netvrdila opak. Je pravda, že spočiatku zamestnávateľ pokračoval v prevádzkovaní podniku úpadcu, avšak podľa výsledkov hospodárenia, ktoré vykázal, bol odporca podľa zákona č. 7/2005 Z.z. povinný ukončiť prevádzku podniku zamestnávateľa, pretože bola nerentabilná. O tom, že prevádzka podniku bude ukončená rozhodol odporca neformálne. Toto oprávnenie odporcovi vyplýva zo zákona č. 7/2005 Z.z. Nevydával a nevyhotovoval o tom žiadne písomné rozhodnutie. Pri rozhodnutí o zrušení prevádzky podniku postupoval s odbornou starostlivosťou. Mal k dispozícii všetky doklady ohľadom prevádzky od 9.1.2013 do rozhodnutia o ukončení prevádzky podniku. Odporca nemôže nechať prevádzkovať podnik, ktorý produkuje stratu, pretože by to bolo na ujmu veriteľov úpadcu. Pred rozhodnutím mal odporca k dispozícii aj mimoriadnu účtovnú uzávierku za tretí štvrtrok 2014 ohľadom prevádzky podniku zamestnávateľa navrhovateľky. Nie je potrebné v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. ohľadom ukončenia prevádzky podniku vykonať nejaký úkon v obchodnom vestníku. Odporca potvrdil, že ku koncu marca 2015 odhlásil zamestnancov úpadcu zo sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne a tento úkon vykonal v apríli 2015. Zamestnanci úpadcu prestali vykonávať prácu podľa ich pracovných zmlúv od 1.4.2015. Doklady o tom, že zamestnávateľ navrhovateľky bol v strate a že prevádzka bola nerentabilná odporca k dispozícii nemá. Nechával si ich však pravidelne predkladať, oboznámil sa s nimi. Tieto doklady má navrhovateľka, ktorá pracovala ako ekonómka a tieto doklady odporcovi nedala, hoci ju vyzýval, aby mu ich predložila. No navrhovateľka nereagovala na jeho telefonáty. Ďalej odporca uviedol, že konkurzné konanie sa nachádza pred speňažovaním. Vypracoval návrh speňažovania majetku, ktorý bol schválený veriteľským výborom. Nevie však odhadnúť, aká bude úspešnosť speňažovania. Plán speňažovania je schválený veriteľským výborom podmienčne a teda majetok môže byť predaný, ak tomu nebude brániť žiadna právna prekážka. V súčasnosti prebieha iné konanie o vylúčenie majetku zo súpisu v inom konkurze. Momentálne sa nevedel odporca vyjadriť k tomu, ako presne bude skončené konkurzné konanie či bude súdom schválený rozvrh výťažku resp. bude konkurzné konanie zastavené pre nedostatok majetku. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/14/2000 na rozhodnutie o organizačných zmenách zákon nevyžaduje, aby tieto zmeny boli realizované v čase, keď sa dáva výpoveď. Stačí ak sa o ňom zamestnanec dozvie najneskôr z výpovede o skončení pracovného pomeru. Súd nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie o tzv. organizačnej zmene. Ak je teda možné pod zákonnou podmienkou netvorenie straty, stanovené ukončenie prevádzky považovať, per analogiam legis, aj zatvorenie stratovej prevádzky, za organizačnú zmenu, boli zákonné podmienky splnené, poukazujúc na hore citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Odporca nemohol ponúknuť navrhovateľke iné pracovné miesto, pretože zamestnávateľ nedisponoval žiadnou pracovnou pozíciou v rozhodnom čase a ani v čase rozhodovania súdu nemá vytvorené ani jedno pracovné miesto, keďže nie je potrebné. Nemôže teda po 31.3.2015 nikoho naďalej zamestnávať. V tomto prípade ani súd nemôže od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca ďalej zamestnával. Takéto rozhodnutie by bolo nevykonateľné lebo zamestnávateľ nemá ani jedného zamestnanca. Z uvedených dôvodov považuje odporca skončenie pracovného pomeru za účinné a pracovný pomer navrhovateľky za skončený ku dňu 31.3.2015.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením a skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce Povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

Podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

Podľa § 61 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákonníka práce ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby.

Podľa § 62 ods. 7 Zákonníka práce výpovedná doba začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 63 ods. 1 písm. a/ bod 1 Zákonníka práce Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnávateľ alebo jeho časť zrušuje,

Podľa § 77 Zákonníka práce Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii Súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii Vyhlásením konkurzu prechádza na správcu oprávnenie konať za úpadcu v pracovnoprávných vzťahoch vo vzťahu k zamestnancom úpadcu.

Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. Správca s odbornou starostlivosťou zhodnotí možnosť pokračovať v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu a podľa okolností ukončí prevádzkovanie podniku alebo pokračuje v prevádzkovaní podniku v súlade s týmto zákonom a inými osobitnými predpismi. V prevádzkovaní podniku môže správca pokračovať, len ak

a) je schopný v lehote splatnosti uhrádzať pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i); súd na návrh veriteľa takejto pohľadávky proti podstate uloží správcovi povinnosť ukončiť prevádzkovanie podniku, ak zistí, že správca je viac ako dva mesiace po lehote splatnosti s úhradou týchto pohľadávok proti podstate,

b) v dôsledku prevádzkovania podniku sa podstatným spôsobom nezmenší hodnota oddelenej podstaty; súd na návrh dotknutého zabezpečeného veriteľa uloží správcovi povinnosť ukončiť prevádzkovanie podniku, ak zistí, že v dôsledku prevádzkovania podniku sa znižuje hodnota jeho oddelenej podstaty a

c) v dôsledku prevádzkovania podniku dosiahne pre veriteľov vyššiu mieru uspokojenia ich pohľadávok, ako keby prevádzkovanie podniku ukončil; prevádzkovanie podniku sa musí obmedziť na nevyhnutný rozsah potrebný na dosiahnutie tohto účelu.

Podľa § 88 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. Ak náklady na prevádzkovanie úpadcovho podniku presiahnu výnosy z jeho prevádzkovania, správca bezodkladne informuje o tejto skutočnosti príslušný orgán a vyžiada si pokyn, či a v akom rozsahu má pokračovať v prevádzkovaní podniku.

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. Ak správca pokračuje v prevádzkovaní podniku, majetok patriaci k podniku môže zapísať do súpisu jednou položkou; po ukončení prevádzky správca bez zbytočného odkladu zapíše majetok patriaci k podniku ako samostatné súpisové zložky majetku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že navrhovateľka ako zamestnankyňa a F. O. - P. ako zamestnávateľ boli v pracovnoprávnom vzťahu na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa X.X.XXXX, dojednanej na dobu neurčitú, so zaradením navrhovateľky na pracovnú pozíciu ekonómky u zamestnávateľa. Medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že na majetok zamestnávateľa navrhovateľky bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2012 zverejneným v obchodnom vestníku dňa 9.1.2013 vyhlásený konkurz. Podľa § 56 zákona č. 7/2005 Z.z. vyhlásením konkurzu prešlo na navrhovateľa ako správcu úpadcu F. O. - P. oprávnenie vykonávať za tohto zamestnávateľa právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch k zamestnancom úpadcu. Sporové strany sa zhodli aj na tom, že v obchodnom vestníku dňa 19.03.2013 pod sp. zn. OV 55/13 odporca oznámil, že sa pokračuje v prevádzkovaní podniku úpadcu.

Navrhovateľka sa domáha určenia neplatnosti jednostranného právneho úkonu - výpovede datovanej dňom XX.XX.XXXX, ktorá jej mala byť podľa tvrdenia odporcu doručovaná dňa 30.12.2014, no

navrhovateľka popierala, že výpoveď jej bola doručená a že v čase výpovede existoval výpovedný dôvod. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru nemusí navrhovateľka tvrdiť ani preukázať, pretože tento vyplýva priamo z ustanovenia § 77 Zákonníka práce, ktoré ustanovenie pripúšťa podanie takéhoto návrhu na súd. Podľa § 62 ods. 1 Zákonníka práce uplynutím výpovednej doby sa končí pracovný pomer. Keďže pracovný pomer navrhovateľky u odporcu ku dňu tvrdeného doručenia výpovede (30.12.2014) trval najmenej päť rokov, výpovedná lehota bola v jej prípade podľa § 62 ods. 3 písm. b/ Zákonníka práce 3 mesiace a podľa § 62 ods. 7 Zákonníka práce začala plynúť 1.1.2015, a uplynula dňa 31.3.2015. Navrhovateľka uplatnila na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru v lehote podľa § 77 Zákonníka práce, pretože návrh na súd podala dňa 22.5.2015, t.j. ešte pred uplynutím dvojmesačnej prekluzívnej doby, ktorá sa počíta odo dňa, kedy mal pracovný pomer skončiť.

Odporca je v konaní o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru pasívne vecne legitimovaný v zmysle § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Súd mal za to, že predmetné súdne konanie sa týka (aj keď nie priamo) majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. V prípade úspechu navrhovateľky čo do určenia neplatnosti výpovede by totiž navrhovateľke vzniklo proti úpadcovi podľa § 79 Zákonníka práce právo na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru, ktorý nárok je peňažný a nárokovateľný z majetku úpadcu s tým, že nároky z pracovnoprávných vzťahov sú podľa § 87 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. považované za pohľadávky proti všeobecnej podstate, ktoré sa uspokojujú zo všeobecnej podstaty. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. vyhlásením konkurzu prechádza oprávnenie disponovať s majetkom, ktorý tvorí konkurznú podstatu ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním majetkom podstaty, na správcu. Uspokojiť súdom priznanú pohľadávku z konkurznej podstaty je oprávnený jedine správca konkurznej podstaty. Predmetné súdne konanie teda bolo možné po vyhlásení konkurzu začať len návrhom podaným voči správcovi, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je v zmysle § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. správca, t.j. odporca.

Napadnutú výpoveď súd vyhodnotil podľa Zákonníka práce v znení platnom a účinnom v čase vykonania posudzovaného právneho úkonu ako aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (subsidiárna pôsobnosť stanovená v § 1 ods. 4 Zákonníka práce).

Súd nezistil nedostatky predmetnej výpovede z hľadiska všeobecných náležitostí, ktoré musí spĺňať výpoveď ako každý právny úkon, a to predovšetkým, že musí byť urobená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatná (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výpoveď podpísal odporca, ktorý je v zmysle § 56 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. osobou oprávnenou konať za zamestnávateľa v pracovnoprávných vzťahoch so zamestnancami odporcu. Z obsahu výpovede jednoznačne vyplýva, že výpoveď dáva navrhovateľke ako správca konkurznej podstaty zamestnávateľa, ktorý je v úpadku. Boli dodržané formálno-právne podmienky platnosti tohto právneho úkonu stanovené v ustanovení § 61 ods. 1 Zákonníka práce, pretože výpoveď bola vyhotovená písomne a bola doručená navrhovateľke. Odporca doručoval navrhovateľke výpoveď na pracovisku dňa 30.12.2014 za prítomnosti svedkov. Odporca konajúci za úpadcu v súlade so Zákonníkom práce zvolil priame doručenie výpovede, ktoré Zákonník práce uprednostňuje pred doručovaním poštou. Výpoveď považoval súd za riadne doručenú podľa § 38 ods. 4 Zákonníka práce, keď navrhovateľka odmietla prijať písomnosť, ktorú jej dňa 30.12.2014 osobne doručoval odporca na pracovisku. Jedná sa o nevyvrátiteľnú domnienku doručenia písomností, ak ju zamestnanec odmietne prevziať. Odmietnutie prevzatia písomnosti vyplýva aj z tvrdenia samotnej navrhovateľky, ktorá uviedla, že odporca jej okrem zníženia mzdy v ten deň chcel doručiť ďalšiu písomnosť, no ona ju neprevzala, keďže bola rozrušená a keďže jej nepovedal, čo je obsahom tej listiny. X. H. O., Y. W., U. Q., ktorí boli podľa zhodných tvrdení účastníkov prítomní v čase doručovania výpovede v kancelárii, potvrdili tvrdenie odporcu, že na porade v kancelárii odporcu dňa XX.XX.XXXX odporca zamestnancom úpadcu oznámil, že prevádzka podniku bude končiť, vysvetlil im z akých dôvodov, a následne doručoval zamestnancom výpovede. Hoci zo žiadneho ustanovenia Zákonníka práce nevyplýva, žeby zamestnávateľ keď doručuje zamestnancovi písomností, ktoré majú za následok vznik, zmenu alebo zánik pracovného pomeru, bol povinný uviesť, čo je obsahom doručovanej písomnosti, odporca tvrdil, že v danom prípade pri doručovaní výpovede navrhovateľke jasne uviedol, že navrhovateľke doručuje výpoveď z pracovného pomeru, ktorú skutočnosť potvrdili všetci traja svedkovia prítomní pri doručovaní výpovedí. Rovnako odporca postupoval aj pri doručovaní výpovedí ostatným zamestnankyniam. Zároveň z výsluchu týchto svedkov vyplynulo, že navrhovateľka odmietla prevziať doručovanú výpoveď, čo svedkovia potvrdili svojimi podpismi na výpovedi pre navrhovateľku a na výpovediach pre tie zamestnankyne, ktoré tiež odmietli prevziať výpoveď. Súd nemal dôvod pochybovať

o vierohodnosti svedeckých výpovedí H. O., Y. W., U. Q.. X. skutočnosť, že svedkyňa Y. W. pracovala pre U.. X., ktorý sa poznal s odporcom, a bola na základe poverenia U.. X. pred poradou XX.XX.XXXX jedenkrát zapísať priebeh schôdze veriteľov v konkurze úpadcu, a to, že svedok U. Q. je otcom svedkyne, neznamená, že ich výpovede bude súd len z tohto dôvodu hodnotiť ako nehodnovrné. Menovaní svedkovia neboli v čase ich výsluchu súdom v príbuzenskom pomere k žiadnemu z účastníkov, ani vo vzťahu podriadenosti, prípadne ekonomickej závislosti voči účastníkom. Výpovede týchto svedkov zodpovedajú skutočnostiam zisteným z iných dôkazov. Tvrdenia svedkov Y. W., U. Q. o priebehu porady a doručovaní výpovedí koncom decembra XXXX korešpondujú s tvrdeniami svedkyne H. O., ktorá bola zamestnankyňou úpadcu a tiež dostala výpoveď z toho istého dôvodu ako navrhovateľka, a zaujatosť H. O. nenamietal ani právny zástupca navrhovateľky. Nie je pravdivé ani tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľky v záverečnej reči, pokiaľ uviedol, že svedkyňa Y. W., obdobne ako svedkyňa H. O. nevedela jednoznačne potvrdiť, že by bola navrhovateľka prítomná na porade v čase, keď mal odporca údajne oznamovať ukončenie prevádzky, keď potvrdila, že navrhovateľka sa zdržiavala v čase porady aj vo vedľajšej kancelárii, pretože na strane 6 zápisnice o pojednávaní zo dňa XX.X.XXXX je zaznamenané, že svedkyňa Y. W. trvala na tom, že navrhovateľka bola prítomná, stála vo dverách, keď odporca vysvetľoval dôvody, pre ktoré dáva zamestnankyniam výpoveď. Výpoveď sa teda považuje za doručenú v deň, keď ju navrhovateľka odmietla prevziať, s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 4 veta posledná Zákonníka práce.

Neobstoí ani tvrdenie navrhovateľky, že výpoveď je neplatná z dôvodu, že v nej nie je nezameniteľným spôsobom v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce vymedzený zákonný dôvod. Súd k tomu uvádza, že vo výpovedi je okrem odkazu na ustanovenie § 63 ods. 1 písm. a) bod 1. Zákonníka práce jasne uvedené, že správca výpoveď dáva navrhovateľke z dôvodu, že podľa zákona č. 7/2005 Z.z. môže správca pokračovať v prevádzke podniku len ak je schopný v lehote splatnosti uhrádzať pohľadávky proti podstate, pričom táto podmienka zákona nie je splnená, podnik v prevádzke vykazuje vyššie náklady ako sú jeho výnosy a preto prevádzka podniku končí 31.3.2015. Podľa názoru súdu z takto určeného výpovedného dôvodu jednoznačne vyplýva, že dôvodom skončenia pracovného pomeru je to, že zamestnávateľ sa zrušuje, pretože ukončením prevádzky podniku už nemôže prideľovať prácu všetkým zamestnancom. Nie je nevyhnutné dôvod pre skončenie pracovného pomeru rozoberať do podrobností a ani použiť presnú terminológiu zákonného ustanovenia, podľa ktorého je dávaná zamestnancovi výpoveď. Postačuje, ak dôvod skončenia pracovného pomeru je skutkovo a právne vymedzený takým spôsobom, že nie je zameniteľný s iným dôvodom, čo v danom prípade splnené bolo.

Súd skúmal, či bolo dodržané ustanovenie § 74 Zákonníka práce o účasti zástupcov zamestnancov pri skončení pracovného pomeru navrhovateľky. Žiaden z účastníkov netvrdil, žeby u zamestnávateľa pôsobila odborová organizácia, resp. zamestnanecká rada, resp. zamestnanecký dôverník. Súd potom vychádzal z toho, že zástupcovia zamestnancov u zamestnávateľa nepôsobili. Odporca teda nemohol prerokovať výpovede so zástupcami zamestnancov. Každopádne však odporca výpovede so všetkými zamestnancami zamestnávateľa prerokoval na porade, na ktorej im oznámil dôvody výpovede, čo vyplynulo z výsluchu svedkov a až následne jednotlivým zamestnancom doručoval výpovede z pracovného pomeru.

Z ustanovení § 88 ods. 1, § 88 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva oprávnenie konkurzného súdu ako aj správcu konkurznej podstaty rozhodnúť o pokračovaní, resp. ukončení prevádzkovania podniku úpadcu po vyhlásení konkurzu. Z týchto ustanovení je zrejmé, že správca pri rozhodovaní o ďalšom prevádzkovaní podniku musí postupovať s odbornou starostlivosťou a dbať na to, že prevádzkovanie podniku je na mieste iba vtedy, ak sa výsledky hospodárenia prejavia v lepšom uspokojení veriteľov úpadcu a rozsah prevádzkovania podniku je podradený výlučne tomuto účelu. Za situácie, keď náklady na prevádzkovanie úpadcovho podniku presiahnu výnosy z jeho prevádzkovania, je správca povinný ukončiť prevádzkovanie podniku. Zákon č. 7/2005 Z.z. nevyžaduje, aby toto rozhodnutie správcu malo písomnú formu, a ani aby sa zverejňovalo. Toto rozhodnutie správcu je obsiahnuté vo výpovedi adresovanej navrhovateľke. Súdu neprináleží mimo konkurzného konania preskúmať správnosť postupu správcu v konkurznom konaní. Rozhodnutie odporcu ako správcu konkurznej podstaty o ukončení prevádzkovania podniku úpadcu nemá povahu právneho úkonu a súd nemôže posudzovať jeho platnosť. Súd teda neskúmal, či správca mal na ukončenie prevádzkovania podniku udelený pokyn od veriteľského orgánu, s tým, že pokiaľ by tento pokyn mu nebol udelený, aj tak by nastali účinky rozhodnutia správcu, keďže rozhodnutie o pokračovaní, resp. ukončení prevádzky podniku je v jeho právomoci. Iba veritelia úpadcu by mohli následne vyvodit' zodpovednosť voči správcovi za nesprávne a nevhodné rozhodnutie o ukončení prevádzkovania podniku, pretože len na ochranu veriteľov je v

ustanovení § 88 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. určené, že správca si má vyžiadať od veriteľského orgánu pokyn, či a v akom rozsahu má pokračovať v prevádzkovaní podniku, ak náklady na prevádzkovanie úpadcovho podniku presiahnu výnosy z jeho prevádzkovania.

V posudzovanej veci bol ku dňu výpovede naplnený výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. a/ bod 1 Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak sa zamestnávateľ zrušuje. V citovanom ustanovení nie je uvedené, že dôvodom výpovede je skutočnosť, že zamestnávateľ „bol zrušený“. Dané zákonné ustanovenie obsahuje slovné spojenie "zrušuje sa", čo vyjadruje trvajúci proces. Ku dňu výpovede teda nemusí byť zamestnávateľ zrušený, ale musí už prebiehať proces zrušovania zamestnávateľa. Pojem zrušenia zamestnávateľa nemožno podľa názoru súdu stotožňovať s ukončením prevádzkovania podniku zamestnávateľa, ako to nesprávne interpretoval právny zástupca navrhovateľky. Ukončenie prevádzky podniku súvisí a predchádza zrušeniu samotného zamestnávateľa. Zákonník práce v ustanovení § 7 ods. 1 definuje zamestnávateľa ako právnickú alebo fyzickú osobu, ktorá zamestnáva aspoň jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu, no predpoklady zrušenia zamestnávateľa či už fyzickej alebo právnickej osoby Zákonník práce neupravuje. Zamestnávateľ navrhovateľky je fyzickou osobou živnostníkom, a pre jeho oprávnenie vykonávať podnikateľské činnosti, v rámci ktorých zamestnával zamestnancov, sa vyžaduje živnostenské oprávnenie. Podmienky pre zrušenie tohto zamestnávateľa vyplývajú v danom prípade nielen zo zákona č. 7/2005 Z.z. ale aj zo zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon). Z dokazovania mal súd za preukázané, že ku dňu doručenia výpovede navrhovateľke bol na majetok zamestnávateľa navrhovateľky vyhlásený konkurz a odporca, ktorý bol k tomu oprávnený titulom jeho správcovskej funkcie v zmysle § 88 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii rozhodol o ukončení prevádzkovania podniku úpadcu k 31.3.2015, a to z dôvodu stratovosti tejto prevádzky, čo bolo výslovne uvedené vo výpovedi. Z tohto dôvodu dal odporca výpovede všetkým zamestnancom úpadcu, teda nie len navrhovateľke. Hoci svedkyňa H. O. uviedla, že jej pracovný pomer bol z dôvodu zrušenia prevádzky podniku ukončený k XX.X.XXXX, teda k neskoršiemu dátumu ako u navrhovateľky, nie je to významné, keďže aj pracovný pomer tejto svedkyne bol ukončený z rovnakého dôvodu ako u navrhovateľky. Odporcom tvrdenú stratovosť podniku nepoprela výslovne ani navrhovateľka, ktorá pripravovala účtované závierky úpadcu, bola s ich obsahom oboznámená, pričom odporca pri svojom rozhodnutí o ukončení prevádzkovania podniku vychádzal aj z mimoriadnej účtovnej závierky za tretí štvrtrok 2014. Faktické ukončovanie činnosti podniku vyplýva aj z toho, že koncom roka 2014 bola ukončená činnosť výroby mäsa na prízemí prevádzky, čo uviedla navrhovateľka. Keďže odporca rozhodol o ukončení prevádzkovania celého podniku, a zo Zákonníka práce nevyplýva, žeby následné zrušenie zamestnávateľa automaticky spôsobilo skončenie pracovných pomerov zamestnancov, do dňa zrušenia zamestnávateľa je potrebné ukončiť všetky pracovné pomery, tak, aby ku dňu zrušenia zamestnávateľa uplynuli výpovedné doby. Odporca bol preto povinný ukončiť pracovné pomery so zamestnancami úpadcu v zmysle Zákonníka práce, z dôvodu, že sa zamestnávateľ zrušuje. Iný výpovedný dôvod neprichádzal do úvahy. Ponukovú povinnosť odporca voči zamestnancom nemal, pretože pri tomto výpovednom dôvode sa zamestnávateľ zrušuje v celom rozsahu, neostáva mu žiadne voľné pracovné miesto. Proces zrušovania zamestnávateľa bol teda ku dňu výpovede začatý. Konkurz je podľa vyjadrenia odporcu ako správcu v stave pred speňažovaním. Rozhodujúce v danej veci je, že ukončenie konkurzu (bez ohľadu na to, či konkurz bude zrušený po splnení konečného rozvrhu výťažku alebo pre nedostatok majetku úpadcu) bude mať podľa § 8 ods. 1 Živnostenského zákona za následok, že zamestnávateľ - úpadca nebude môcť prevádzkovať živnosť po dobu troch rokov po ukončení konkurzu, a živnostenský úrad z dôvodu tejto prekážky zruší živnostenské oprávnenie zamestnávateľa podľa § 58 ods. 1 písm. b/ Živnostenského zákona. Nie je teda podstatné, že zamestnávateľ má podľa výpisu zo živnostenského registra evidovanú pozastavenú podnikateľskú činnosť, keďže živnostenské oprávnenie mu bude odňaté po ukončení konkurzu. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti možno teda uzavrieť, že v danom prípade postupný proces zrušovania zamestnávateľa bol začatý vyhlásením konkurzu na majetok zamestnávateľa, pokračoval ukončením prevádzkovania podniku, a bude zavŕšený zrušením živnostenského oprávnenia úpadcu. Bolo potom preukázané, že ku dňu dania výpovede z pracovného pomeru bol začatý proces, ktorého výsledkom je faktické a následne aj právne ukončenie činnosti zamestnávateľa, pri ktorých činnostiach zamestnával navrhovateľku a z tohto dôvodu nemohol zamestnávateľ prideľovať navrhovateľke prácu podľa pracovnej zmluvy.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady pre platnosť výpovede danej navrhovateľke odporcom dňa XX.XX.XXXX.

Pracovný pomer navrhovateľky skončil uplynutím trojmesačnej výpovednej doby ku dňu XX.X.XXXX. Preto súd návrh navrhovateľky výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

Súd nevykonal dokazovanie podľa návrhu právneho zástupcu navrhovateľky, t.j. od odporcu nevyžiadal knihu odoslanej pošty ohľadom preukázania, aké písomnosti odporca poštou zasielal navrhovateľke, prehľad vyplatených miezd navrhovateľke, nevyžiadal odhlášku zo sociálnej poisťovne, zo zdravotnej poisťovne ohľadom navrhovateľky, ktorou mal odhlásiť odporca navrhovateľku z evidencie a nevypočul ako svedka F. O. na preukázanie skutočností ohľadom komunikácie odporcu s navrhovateľkou a ohľadne spôsobu vedenia konkurzného konania odporcom. Výpoveď bola navrhovateľke doručovaná osobne, teda nie poštou, a pre posúdenie platnosti doručenia výpovede bolo irelevantné, aké iné písomnosti doručoval odporca navrhovateľke poštou. Prehľad vyplatených miezd navrhovateľke nepovažoval súd za dôkaz potrebný pre toto konanie, pretože navrhovateľka sa v konaní nedomáhala proti odporcovi vyplatenia mzdy (súdu je z vlastnej činnosti známe, že tento nárok navrhovateľka proti odporcovi uplatnila v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14Cpr 4/2015) a navrhovateľka neuplatnila proti odporcovi ani nárok na náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru. Účastníci sa zhodli na tom, že odporca navrhovateľku odhlásil zo zdravotnej poisťovne ako aj sociálnej poisťovne, a to najneskôr ku koncu marca 2015, čo je pre ustálenie skutkového stavu v danej veci postačujúce a preto vyžiadanie odhlášok navrhovateľky z poisťovní nie je potrebné pre toto konanie. F. nebol prítomný pri osobnom doručovaní výpovede navrhovateľke, a súd nevidel dôvod výsluchom tohto svedka zisťovať komunikáciu odporcu s navrhovateľkou, ako ani spôsob vedenia konkurzného konania odporcom, keďže tieto okolnosti nie sú podstatné pre vyhodnotenie platnosti výpovede. Z týchto dôvodov je nevhodné a nepotrebné pre účely tohto súdneho konania vykonať navrhovateľkou navrhnuté dokazovanie. Preto súd návrhom navrhovateľky na doplnenie dokazovania nevyhovel. Napriek tomu, že súd účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. poučil o dôkaznej povinnosti a o následkoch jej nespĺnenia písomne s predvolaním na prvé pojednávanie, ako aj ústne na pojednávaní, právny zástupca navrhovateľky predložil súdu po tom, ako súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené zmenu funkčného a platového zaradenia zo dňa XX.XX.XXXX, a preto súd nemohol na tento neskôr predložený dôkaz prihliadať, s tým, že nič navrhovateľke, prípadne jej právnenému zástupcovi nebránilo vykonanie tohto dôkazu navrhnuť pred tým ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené, keďže navrhovateľka túto listinu spomínala vo svojej výpovedi už na pojednávaní dňa XX.X.XXXX.

Vzhľadom na zásadu úspechu má úspešný odporca podľa § 142 ods. 1 O.s.p. proti navrhovateľke právo na náhradu trov konania, ktoré uplatnil vo výške 67,82 Eur. Odporca za účasť na pojednávaniach uplatnil cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. P. 2, ev. č. NM XXXCE, v sumách XX,XX B., X,XX eur za pojednávanie dňa XX.X.XXXX, v sumách XX,XX eur, X,XX eur za pojednávanie dňa XX.X.XXXX, v sumách XX,XX eur, X,XX eur za pojednávanie dňa XX.X.XXXX. F. § 73 ods. 2, § 75 vyhl. č. XXX/XXXX Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Q. súd a vojenské sudy osobe zúčastnenej na konaní, ktorá nie je advokátom sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. V zmysle § 74 vyhl. č. XXX/XXXX Z.z. jedine ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada za použitie osobného motorového vozidla podľa osobitných predpisov (podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách). Odporca, ktorý nie je advokátom nijako nezdôvodnil, aké okolnosti si vyžadovali namiesto verejnej hromadnej dopravy použiť na cestu na pojednávanie a späť osobné motorové vozidlo. Súd takéto okolnosti zo spisu nezistil, pričom z internetového portálu www.cp.sk <<http://www.cp.sk>> vyplýva, že na trase M. X. - S. existuje priame autobusové spojenie, alebo spojenie s jedným prestupom, pričom vzhľadom na trvanie takejto cesty autobusom, a vzhľadom na čas pojednávania, nič odporcovi nebránilo použiť verejnú hromadnú dopravu na cestu na pojednávanie a späť. Súd potom v zmysle § 137 O.s.p., § 72 až § 75 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. priznal odporcovi ako účelne vynaložené tieto hotové výdavky: cestovné autobusovou verejnou hromadnou dopravou 2,30 Eur x 2 (cesta tam a späť) x 3 pojednávania, t.j. sumu 13,80 Eur, poštovné 1,70 Eur za zaslanie vyjadrenia k návrhu na začatie konania 6.8.2015, a 1,70 eur za zaslanie vyúčtovania trov konania. Súd výrokom II. navrhovateľku zaviazal nahradiť odporcovi tieto trovy konania v sume 17,20 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.